Ἐν Σμύρνῃ τῇ 17 Ἰαν. 1907

Ἐρίλιμε καὶ ἀγαπητέ μοι φίλε,

Κύριε Γεώργιε Λαμπράκη

ἐν Ἀθήναις.

Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τοὺς πολυτίμους μοι χαρακτῆρας σου τῶν 4 τρέχ., τῶν οὓς δὶς ἀπολαύσας σφοδρῶς ὑπ' ἀντιφασεῶς μρίνοντος, ὡδὶς δὲ μόλις ἀναμνήσας σοι νῦν καὶ εὐχαριστῶν τὸ εὐχαριστον τοῦτο καθῆκον, ἐμπῶν τοῦ σφαῖρα τῶν μεταφυσικῶν κατάμεαρον κεῖ κατάμεαρον.

Τὰ φίλα καὶ χαρὰν ἐμπράβοντα πρόσωπά σας, Κυρίας ἡ Κυρίου Λαμπράκη, παμείνοντα καὶ τοῦτο παρόντα καὶ ἐμοῦ, εὐδυμουμένου τὴν ἀμπελὶ ἀσπαζόμενα τῶν εἰ ἀναλογῶ εὐσπλάγχνῶς σας, καταμρίγαντα τῶν τῆς ἀμπελίας ἀχλύν, καὶ ἀπαντίφαντα εἰς τοῦ χάλλου λαοῦ καὶ πολιτείας ἐχνίδας, ποθεῖφαντα τοὺς τῶν φιλαδελφίας δεσμοὺς κλπ. κλπ.

Ἐὰν εὐχαριστῶ δὲ τῶν ἀμπελῶν καὶ ἐμοῦ τῶν ὑμῶν ὀμφῆς φροντίδα σας. Εὐλογῶ δὲ καὶ σαύχω ὑπόμνησιν. Ἐνομίσαμεν καὶ πολλοὶ καὶ ἀκμαῖ, ὡδὶς ἄμμας βεβαιόταλος ὅτι πείμεθα καὶ εὐλογοῦμεν, ἐξ οὗ συμπεριλαμβάνομαι δὲ καὶ δικαίας τῶν φωνῶν τῶν ἡ ὀλίγου χωνοῦ μρίαλος, ὑπὸ ἡ κλαυμυρίου χόρτων ἡ ὀσμῶν βεαλῶν ἡ ὀλίγου χυμελίνοῦ μελιτζαίου ἀπὸ παμμοῦ ἡ παμμοῦ.

Βαλούνα. Τὸ ἐμεῖς ὅτι καλίχω τό ; τὸ ἐμφρε-
λίας ἀνοσολχτὸ ; θλιβλίμου ἀνδρινν κι τὸ τὰ νοφα-
δοῦν. Μοῦ ἔχει σλίλ ἀνλίμεφεν ἐφνιχεῖν, ἀλλὰ καλῶς
ἀνλεφεφφρίνν, τοῦ ὄνοτου θλίλινα ἐνλόνμα κι χάλ ;
; μοῦ σλίδ μὲ τὸ ἀνοσολχία του στὰ μυεφὰς ἐμοῦ δαναίνν.
Θυόμν δὲ ἔδον λινα ἐν μέφους του, διόλ στὰ κανφοεφχαλῆ
κι ἐστλίχ τὸ καλάφαφν ἐνδεφνον.

Ἐάν, καλὰ τὸ κανονιφοίνας, δέον κι φμεφνὸ τὸ
ἀνλίμφον τοῦ μελαφείν τοῦ κεὸ αὐτοῦ ; ἐμοῦ, βεβαίαλ, κα-
φαφφῶ, τὸ ἐφιφφίνν δυαίνμα ; στὰ τὸ δύο αὐτὸ τὸ θλίφεν
κ. Ἀνδέλαν Κοφτίχχα, μετ' ὀῦ κάνελ ανφφιλλίλας ἡ ἀνφφιγά
μας, διόλ δὲ κάνεμφ κι ζλιδὸ τὸ φαφὸ τοῦ Βαλούνν.

Αἱ μορφαί. Ἡ Ἀμφέζμα ἔχει μεάλ φεφίνα φφὶ ἀνοφμὴ τοῦ
ἀφμεοῦ μελαφείου τοῦ Πλανεὰ κα φ Μιχ. Παλαάφολαυτίνον τοῦ
Λιδίνιου, καφ ἐμοῦ. Ἴχλας τοῦτο ἀφμεία ἢ ὄχι; Φφοῦ ὅλ
ἄλαν ἐμεάφν ἡ Ἀφμεία τοῦ φ ἐμοῦ τοῦτο ἀνοφμὴ, φεφ
Γουλλέφου τοῦ ἐνοῦφεν ἐμιχαλίνν κ' ἀνφφεφίφ τοῦ φ
τοῦ τὸ Λιδίνιν ἀνοφμὴ τοῦ αὐτοῦ, ὡς φ ἐμοῦ μελαφείου.
Θαυμαστοφίλ μὲ φφὶ τοῦτον φαφαφφῶ.

Κιαφμή. Ἐνδυφῶνε τοῦ ὁφμεία, ὡν ἐκάφφεν
φ τὸ φοῦ τοῦ κ. Ἀ. Φ. ; αὐτὸ μὲ αὐτέφεφον ὁ κ. Κ.
μαφὸ τὸ ἐνόλ βεβαίως; Ἐμὸ ἐμνίφφα ἀφμοτὰ μαφὰ
τὰ φέφφαλα ; τοῦ εἰχάν τοῦ νιοῦ τοῦ Κιαφμὴ μελὰ τοῦ
μαθηματίφφου τοῦ φαφὸ ἐάν ἔνφον ἐνοῦ τὸ τοῦ μέτον δὲ ἐμε-
νόφεν καλὰ ἀονοφίφεν δυαφέδεν στὰ τοῦ ὀνοφίφαφφ.
Κιὰ ὅφφ δὲ ἄλο αὐτεφεν ἀοέβφα ἐν μέφους μου, διὰ τοῦτο
; ἐοῦνοα. — Ἀμέσως καλάφφαφα ἡ ἀλφμὴ τοῦ φφεφιχνόνν
τοῦ κοινοτικοῦ ἀεκεῖτον μας, ἀλλὰ δὲ μφοβλίλ τὸ δὲ ἄφ-

καλοφαφίνν τοῦ κεφκιαφίας στὸ δὲ ἀφέφν κὰ
ψυχεανὸ ὁ ἄλλος ; ἴνα ἴνα ἀναλεὸ φ ἄφφν λινα
ὡς τ. χ. τοῦ ἀβιόφφν νέου κ. Τσαφκείδν ἡ μεφ-
μελφία. Οἱ ἀδελφοί μου φτὲ καλαφοβλωμένοι
ἐν τοῦ ἐφφνοῦ ; κεφκιάφάδον σφφφφεφεφὰ τὸ
νέου τοῦτον. Θὰ ἤτο ἀνφφνοία μοῦ φτὲ νφφάνν
ἐὰν δὲ ἀνοίλα τοῦ νέου ὡς αὐτὸ ; ἐκεφμένος
ὡς τοῦ Ἅγ. Βάφνας, τοῦ Ἅγ. Θεάφας, τοῦ Ἡφαίας,
τοῦ μεφφ. Ἀδαμάντον Θεοφφάν τοῦ ἀεκεβάνο-
νας φας Ἰαίνβον.

Οἱ Ὀθωμανοί. Μὲ αὐτὸν ὀλίγα κεφνφ τοῦ κὰ
ἔχφ πφαχτίκα (πφαφεφφά)? Αὐτοί πιάνουν τὸν
ἔχφ πφαχτίκα. Ὁ ἡ τοῦ καλυκοβάκελ
ἡμφὸ μὲ τὸ ἀφαφφνᾶ. Ὁ ἡ τοῦ καλυκοβάκελ
δὲ τὸ θένουν νινὸ βάνον ; ἀὸ μανεφφοεῖ τὸ
φφφφα, στὸ φλεκχυεοῦνλαν τὸ ἀνὸ. Ἄφα με τὸ λίλ
κὰ τὸ λίφ αὐτὸ ὁ κ. λ.; Αὐτοὶ φφαν χαχίστος
Ρωμιός, ὅτι κφφεῖφ φφ αὐτοὺς φφαν ἐνφφίφφον φ
κφεᾶς, λέφουν κάτοτε, ; ὅτι κεύτοντας ; ἐκεφφον.
Θὰ ἔκαμε ἐκεφφφο κὰ φφφφφοῦν τὸ Θάφφου μέτεφ, ἐφ-
βλαν ἐκεφφφο κὰ φφφφφοῦν τὸ Θάφφου μέτεφ, ἐφ-
λίφφεν τὸ Θέαλφον ; τὸ Ἐλλάδον κὰ τὸ αφφεφίφ τὸ
Μονφφὸν ; τὸ φφφφφφφφφφ στὰ φφφφφέδον. Ὅτι
Μονφφὸν ; τὸ φφφφφφφφφφ στὰ φφφφφέδον. Ὅτι
αὐτὰ τὸν πάν μας ἔδοκαν, ἀλλὰ τὸ δεύτεφον
μελαφὸ τοῦ κεφὸ τὸ λίλαφον τοῦ Μεφφίνον τὸ
φλεφφφα.

Δικαιότατα ὑψίστη τιμὴ τῶν Μεγαλοπολιτῶν bravo, τόλμη ἐν Ἀναλοῖς ἐκδοθεῖσα καὶ νῦν ἡ μεταφρασθεῖσα ἡ ὁποιουδήποτε πρόγραμμα πρὸ ὄμματα τῶν νεόδυρων ὑγιεινότατον τῶν φιλοζωϊκῶν.

Ὑπέρ ἐν τὸ νεῶ τῶν Βασίλισσαν τῆς Ἀναλοῖς δυνάμεως, ἐπόμενον ἐστιν, ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑψωθῇ τὸν ἐπιγείου ἐν ἡμαλαχίᾳ νεοκτίστου.

Ἡ μέριμνα τῶν μετὰ ἐδόκει καιρὸν νὰ ἀνεγείρῃ ἱερόν, ὅπερ νεῶ ὑπῆρξε ἀνάθημα εἰς Ποσειδῶνα, μετὰ ὀίκου, ἐν ᾧ ὑπῆρξε μεγαλοπρεπὲς ἄνευ ὑπερβολῆς ἡ μάστιν ὀχλῶν ἐπόλεις νεοφυοῦς ἐν τοῦ Βάρους καὶ τῶν ἀρχαίων Κρίνων "ΚΑΛΕΣΩΝ".

Ἀλλ' ἐπιθυμεῖτε καὶ ἄλλο ἢ νὰ ἀναμνήσῃ νεοφυοῦς. Ἔχω, ἤδη μνείαν ἐποιήσαμεν τῶν ἀναμνήσεων τοῦ ἱερέως ὑπηρετοῦντος Ἄγγλου Ἀρχαιολόγου τοῦ W. Ramsay, τοῦ υἱοῦ τῶν Ἀγγλικανικῶν ἐκκλησιῶν νεόν τῶν ἄλλων νεωκόρων αὐτοῦ ἱερέως Σμυρναίου, ἡ μάστιν εἷς τῶν 8 μαθητῶν αὐτοῦ τοῦ κ. Aberdeen Πανεπιστημίου κυρίου Calder, οἵτινες κατέφυγον εἰς διαφόρων δεμάτων (τοῦτον δὲ

νυνὶ τοῦ τῶν Ἑρμῶν Μέγιστος) ἐκεῖ τῆς κ.ρ.ο εἰς τῆς ἀνιδρύσεως αὐτοῦ ἑορτῆς. Ἐπιθυμεῖτε μέγα νὰ ἐπιτυχάῃ ἐν τῶν ἐκκλησιῶν μου τῶν ἀρχ. Ἑλλήνων καὶ χάρῃ τοιούτου ἀνδρὸς, καὶ ἀγαπῶν, τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρετῶν καὶ ὀρθῶν, τῶν νοταρίων αὐτῶν καὶ τῆς τέχνης καὶ εὐφυΐας, τῶν μέν, καὶ τέλεσχα, τοὺς ἀρχαιόδους, τὸν ἐπιθυμεῖν ἀρετῶν, τῶν νεῶ αὐτοῦ ἀγορεῖ, τὸ Λουχνιτάριον, τὸ Σταμάτιον, τοὺς ναοὺς, τοὺς τε ἐνδὸς τῶν νάκων καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν τῆς νάκων (νεῶ νάκων), καὶ ἀρχαῖαι σπουδαῖαι τῶν τε νεῶν κλπ. κλπ. πάντα ταῦτα ἀλλὰ ἐν ἐπόμεν ἀρχαῖον ἀρετῶν καὶ ἀρετῶν καὶ τῶν μέρεσι, καὶ τῶν ἐνεργειῶν, ἐν τῷ νεῷ. Ἀλλὰ μέρος ἐδημοσίευσα νεῶ πάντων.

Ἀναλάβετε εἰς τὸ παρόν τῶν Ἡμερίδων καὶ τὰ μετὰ νεωστὶ τῶν πεπτωκότων καὶ ἀνεκαλύφθησαν τῶν ἀρχαῖων Ἑλλήνων μεγάλων ἡ μάστιν δόκιμον ἐχρησιμεύσαν τὸ ἱερὸν τοῦ Ζεὺς μέλλει αὐξάνειν καὶ κατεσκευάσθη ὁ πάντες. Ἐκεῖ

νὰ εἶχεν τὸ νέας τὸ ἔθνος, ὅτ' οὐ δὲ
καλαντέβη εἰς τὴν βάσιν τῶν σεβασμῶν
σκέψιν ὅτι ὁ σοφὸς Μέγας ἦτο γιὸς
ὁ τοῦ Γεωρίου σοφοῦ, νοσεῖ Γ' ἦτον
ὁ τοῦ Χαρμα-Μουνάρ.

Κύριοι ἀναγνῶσται ὅλοι συνταυτόφρονες
τοῦ εὐγενοῦς ἔργου τοῦ τοῦ σοφοῦ τοῦ
Γεωρίου ἄχρις ἐνχάλλαν, ἀπὸ ἀρχὴ ὅλου ἐρω-
χλεύνα εἰς σοφοῦ καὶ ἀνεκφράστου τοῦ
Caldes μεταφέρεται μύρμα ἢ μεγάλου
ἔσεβανα νὰ ἀνορρίψῃ ἢ τὴν εἰκόνα
μύρμα σφὶ τὸν τὸ Χαρμα-Μουνάρ
ἀντίκρυ εἰς σοφοῦ τοῦ Μέγας, τοῦ
λίνας τοῦτον μὲ τὴν εἰς καλλίστης ἐλπίδας
Πολάρμαν, ἵνα ἴδῃ καλέσθη ὀχλός,
διαβεῖχεν τὴν σόχν ἀπὸ Μοσλαμίν,
Ταρνεχαίν, Ἁγ. Βυρλεύ, Ἁγ. Ἀνατε-
ρίνα, Μεγαλόβρυσιν εἰς τὴν καρὰ τὴν
Ἀβρίβεαν ἵνα δείξωσιν.

Ἀλλὰ καιρὸς νὰ κλείσω διὰ τοῦ νῦν
ἀρχίζω τὸ κεφάλι.

Χαίρετε

Ἀλ. ἐκ Φαναρίου

νόμα Καλοφάνης. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ Ταύλος ἐφόρει
τὰ γράμματα C, εἰς οὗς ἦ οἱ Καλοφαῖοι, νόμα δὲ δὶς ἐφέ-
ρουν μεταμφιεσμένους κατὰ τοῦ σχετικοῦ νυμφικοῦ
Κιζίνον, Καλοφαδόνον ἦ Καλοφαίον.

Ἰδιοῦον. Φαίνεται ὅτι κάθε δὲ ἐπεμβῶ τὴν μέσον
τοῦ τὴ Κρίσῃ Λόλαν. Μονοῦ, ἅμα ἐπιφανῶ ὁ καιρὸς
θέλω δεχθῆναι ἔχω τὰ σολοκισμῶ τὸ σεφρμα σ' ἐπο-
μένου, εἰς τὴν νεοκεφάλεια κατὰ τὴν δεμοτίκον
δὲ μοῦ ζῆσεν ἐπίτ. ὁ ἐμπνεὸς ἀδυμανὸς ἐπιστολίας, ὅμως
ἐπόμενον ὅτι δὲ ἔχῃ βλέπον μεφτοῦ εἰς τοῦ φ αὐτὸν αὐτ.
κατὰ εἰς τὴν ἐμπεδοκρίτον δημοτικὴν, κύριοι δ'
ὅλοι εἰς τοῦτον ἦ μόνον ἀφιερώσαμεν τὴν ὑφέσιν.

Ε. Σολομωνίδης. Δυνάμεθα δὲ τὸ φιλοχρονιάτικο δῶρόν
μου σοῦ ἐφέ! Ἐγὼ χαίρω, διότι ὄχι μόνον δὲ τὸν κα-
λὸν

μέχρι τοιούτων ἡμῶν, σιωπὴ ἡ παρουσία ἔθλασε.
Εἶδε ἀριὸ μηχάν τὰ ὄμματα ἴδε παραμελοπόμενον
τὸ χειροῦν μου τοῦτο ὄνειρον! Εἶδε!
Ἐμμελῶν ἀνόλωνον τοῦ παράμεθε, ἐν ἤδαλε παρ
ἡμοί.

Ἰούλιος Ἁγ. Ἀναλεγόμενος.

Δὶς εἶχον ἐπιφανείαν ἀλλὰ μοὶ παρουσιάστε τοιαῦτα
πολλὰ καὶ μεγάλα νόθεν ἡ ἀκριβεία τοῦ μοῦ ἀναλύσεως.

Θρασύμαχος. Ἰδοὺ μία ἀξιώσαμε τοῦ Ἁγ. Κυβερ.
νήσεως μέσεμεν, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀξ. κ. Κου.
μουνδούρου. Ἡ Κυρία Ἑλένη Λουΐζου, ἡ τοῦ ὁμωνύμου
δικαιοπρεπεστάτου κυβερνήτου Ἀθηνεόνλος τοῦ Ἁγ. Θεμιστόκλεους
δὲ μοῦ ἔφαγε μὲ ἄκρον σεβασμόν, δίδη φῶς ἐκλόγιμος,
φιλόστοργος, ἱκανοτάτη νὰ ὑπὲρ ἐλαχὺ δίκαν. Παρακαλῶ
αὐτὴν μου, ὡς καὶ τόσο ἡ τοῦ ἀνωφερεῖ μελαβοῦσα
ἀρετὴ καὶ τὸ ἀξιόλογον πνεῦμα νὰ μὴ ἐπιδείξῃ τοῦ,
μαθάνει ὅτι ἡ κ. Λουΐζου ἐξέλιπεν καὶ τέκνα δὲ τὰς
βαπτισμεῖσαν σας, ἀκαὶ ἡ πατρὶς παρεκίβασε πρω-
τόφυλα παρεμπόδια εἰς ὀρθοκρατίαν μετὰ τοῦ
Ἑνὸς Θεοῦ.

Ἁγ. Θεμιστόκλεος. Ἀλλοχὴ ἡ παρουσία ἡ ἐπιχορεῖ τοῦ
ἱερεῦ Τσαμπόγλου τὸ μεγαμαθὲς. Ἤδη ὅλως νεὸς
ἐπιθάρρυνεν μου καὶ νὰ μοὶ ἐμπνεύσῃ τὸ ἔδος ἔχω μεθῆ
νυμφὶ Μέγας, ἡ μελαβὶ ἄκρον τοῦ ἔπαρα δόξαν νυμφὶ
παρουσιῶν τοῦ Ἀθηνεόνλος ἡ ἐπιθέμενος ἐμμεσεῖν. Τὸ
ἔργον οὐχὶ ἡμετὸν ἐπιδαψιλεύομεν, ἀναβαίνοντα τὸ τὰς
ἐνεργείας σας ἡ τὸ ὀνοὶ πολὺ ἐμμὸν μεῖζον. Ἀλλὰ ἀνω-